Це дивне слово: життєсмерть

Юрій Гундарів

Сховатися од долі — не судилось.
Ударив грім — і зразу шкереберть
пішло життя. І ось ти — все, що снилось,
як смертеіснування й життєсмерть…
Василь Стус

Війна привнесла в наше життя нові реалії. Майже щодня відчуваєш подих смерті, адже у будь-яку мить шалений дрон чи ракета можуть зупинити твоє земне буття.
Сьогодні життя і смерть, як ніколи, — поруч. Життєсмерть, як сказав поет…

У День пам'яті померлих, 1 листопада, у Києві відбувся фестиваль "Життєсмерть". У програмі – майстерні, присвячені поховальним та поминальним традиціям.
Подія проходила у форматі децентралізованих камерних заходів на кількох локаціях правого та лівого берегів столиці: зокрема у Музеї Івана Гончара, Театр-саду (Ботанічний сад імені Фоміна), Театрі на Лівому березі Дніпра та у Національному музеї України.

Назву "Життєсмерть" запозичено з вірша Василя Стуса.

Війна вбиває.
Руйнує все геть.
Багряна трава.
Життєсмерть.

Життя триває.
Безсмертний є дух.
Зелена трава.
Життєдух.